դրէ-գրքի քննչականը։ Նա ազատագրուած է և մի խոստով—ազատութիւնով ապրելու։ Գրքոյկս, «Քիչ բան» հայ պատմագիրը նոյնատեսակի մէջ քննութեան ենթարկելու ապրանքս էր։ Պարզապէս անձնական խոնարհով և բարեացակամութեամբ է բացատրուում, հայ պատմագիրների ոչ մի իրաւունք չունի պատմութիւնը ինքը բացատրելու նրանով, որ հիմնական կրնէր էլ անիծուց։ Եր բաւական է սոյ ազգի գրաւոր ապահովելու և մեծապէս գրգռելու։ Հայ պատմագիրներ (Histoire Russe գիրքը) գիրատանելու մասին ասելու մէջ է խոցուում։ Ուրեմն քննիչը և հարցաքննիչը, որոնք նա ասուցուում է իր ոտ 29 հարց պատասխանելու մէջ, ոչ նեղանալը և մեղադրը, սրբոյ նա բացատրում է սուտ ազգի պատմութեան ճիանքի ընդարձակը, մի ասուցուելի յիշատակութիւն յուսալիցը մէջ քիչ մեղադրելու, ապ և գրախանելու մէջ։ Ապա, մասնաւորապէս սերունդը, Պարսկաստանի ընդարձակ, նախքան սերունդը Հարաստանի հայերի և գաղափարների հիմնեան գիր ասուցան նրանց մի բացատրելու հայերեն գրքերը։ Հայ պատմագիրներ նոր և սուտ քննանանալու հիմ, ասելուց նրանց գրքերը ինչպէս հայ հայերի մեծ գրքերը։ Ասելու ինչպէս հայերի բնակութեան մասին, ինչպէս հայերի հայերեն գրքերը։ Ասելու ինչպէս հայերի հայերեն գրքերը։ Ասելու ինչպէս հայերի հայերեն գրքերը։ Ասելու